

результаті невміння вчасно використати вищезгадані ресурси та можливості, адже швидке реагування на вирішення проблем є однією з вимог ринкової економіки.

Нижче наведено ключові передумови:

- природно-територіальні (полягають у наявному запасі пропускну́ї спроможності території);

- економічні (полягають у необхідності створення виваженої тарифно-цінової політики, справляння зборів, високої вартості послуг, що надаються митними брокерами, контрольними службами і транспортними терміналами);

- організаційні (полягають у наявній потребі розвитку міжнародного співробітництва у сфері транзитних перевезень);

- інформаційні (полягають у недостатності інформаційного, обслуговування на шляху транзиту),

- правові (полягають у відсутності комплексу правових актів, що регулюють транзитні перевезення та їх експедиційне обслуговування);

- техніко-технологічні (полягають у необхідності приведення технічного стану основних транзитних ліній, терміналів, пунктів пропуску через державний кордон України до рівня, що забезпечує дотримання на цих об'єктах міжнародних техніко-експлуатаційних, комерційних та екологічних вимог; впровадження нових технологій організації перевезень та пропуску вантажів через державний кордон України, розвиток змішаних (комбінованих) перевезень);

- інфраструктурні (полягають у необхідності досягнення певного рівня розвитку прикордонної інфраструктури, ефективності роботи митних служб, пропускну́ї спроможності пунктів пропуску);

- інтелектуальні (полягають у необхідності підвищення ефективності використання інтелектуального потенціалу країни, всіх її людських ресурсів).

Отже, результати проведеного дослідження, а саме виявлені передумови, можуть бути використані у подальшому вивченні розглянутої проблеми та дозволять нам виявити фактори впливу на використання підприємствами залізничного транспорту транзитного потенціалу країни, дослідити особливості функціонування залізничних

підприємств на ринку транзитних вантажних перевезень, виявити умови та обґрунтувати принципи ефективного використання залізничними підприємствами транзитного потенціалу України.

УДК 657.92:624.04.69

ДЕФІНІЦІЯ ЕКОНОМІЧНОГО ВЕКТОРУ ФОРМУВАННЯ ВАРТОСТІ ПРОЕКТНИХ РОБІТ

*Машишина Т.В., к.е.н., доцент
(УкрДУЗТ)*

Проектування нерозривно пов'язане з будівництвом, але як окремий продукт, використовується дуже обмежено. Вартість проектування є складовою вартості будівництва, його початковим етапом і є індикатором порівняння з урахуванням видів будівництва.

Існуючий механізм визначенні вартості проектних робіт в процентному відношенні від вартості будівельно-монтажних робіт сприяє зацікавленості проектувальників використання у проекті дорогих матеріалів, будівельних машин і механізмів без обґрунтованого завищення вартості машино-часу, пояснюючи відсутність вітчизняної техніки.

Перехід до формування вартості проектних робіт в залежності від ефективності прийнятих рішень є запорукою революційного переходу у будівництві, пов'язаного із зменшенням контролю держави у галузі будівництва.

Вектор контролю держави за якістю проектів для будівель I, II і III категорії складності, згідно чинного законодавства перенесено на проектувальника. Тому логічним є збільшення в кінцевому результаті заробітної плати проектувальника за підвищення відповідальності та якості проекту та зниження вартості будівництва, що є головним для замовника.

Для проектування, як галузі, важливим є кадрове питання, тому при формуванні нормативів необхідно враховувати кваліфікацію проектувальника, що буде

виконувати за нормовану роботу. Встановлення різних кваліфікаційних вимог та вартості робіт стимулюватиме проєктувальників до підвищення професіоналізму, що в кінцевому результаті позначається на якості проєкту.

Ключем до вдосконалення формування вартості проєктних робіт є надання механізму застосування кошторисних нормативів більшої гнучкості, більшої можливості враховувати зміни, що відбуваються в суспільних умовах виробництва, у тому числі в умовах ціноутворення не тільки галузі, а економіки в цілому, можливість співставляти індивідуальні і галузеві витрати на створення кінцевої будівельної продукції на основі ефективного використання прогресивних нормативів.

Наказом Мінрегіону від 12.11.2015 № 290 прийнято Зміну № 1 ДСТУ Б Д 1.1-7:2013 «Правила визначення вартості проєктно-вишукувальних робіт та експертизи проєктної документації на будівництво», в складі якої затверджені індекси визначення кошторисної вартості проєктно-вишукувальних робіт та показники кошторисної вартості цих робіт в розрахунку на один людино-день.

Останній перегляд цих показників було здійснено 01.07.2008р. Індекс відповідно складав 7,77, а вартість 1 люд. день. -355 грн. З 01.01.2016р. індекс визначення кошторисної вартості проєктно-вишукувальних робіт складає 11,27, а показник кошторисної вартості цих робіт в розрахунку на один людино-день - 515 грн.

Ціноутворення основної продукції будівництва проєктно-вишукувальних організацій при трансформації ринкових відносин змінює свій зміст і методи. У цих умовах витрати проєктувальників не є критерієм встановлення ціни проєкту для споживача. Найбільш обґрунтованою базою формування ціни є економічна ефективність від використання розробленої проєктно-кошторисної документації.

Кардинальне оновлення нормативів кошторисного нормування і ціноутворення призначене надати нові імпульси використання цін в економічному стимулюванні не тільки будівельних, а і пов'язаних організацій, як то проєктних, виробників будівельних матеріалів, машин, механізмів, обладнання та інших, за основними напрямками їх діяльності – у

раціональному використуванні матеріальних, трудових, фінансових ресурсів і зниженні на цій основі виробничих витрат, прискоренні введення в дію виробничих потужностей і основних засобів виробництва.

Можливо передбачити, що перегляд існуючих нормативів у проєктуванні призведе до збільшення вартості проєктних робіт, але економічна складова, як то вимоги економії ресурсів при застосуванні нормативів призведе до загального зниження термінів та вартості будівництва.

Таким чином, вирішується науково-прикладна задача щодо підвищення обґрунтованості визначення вартості розроблення проєктно-кошторисної документації та ранжирування проєктних організацій на основі коефіцієнта, що встановлює залежність між продуктивністю праці та її трудомісткістю. Такий підхід до проблеми дозволяє вирішити питання дефініції економічного вектору формування вартості проєктних робіт тим самим вдосконалити діяльність проєктних організацій усіх форм власності.

УДК 330.322.5

ФІНАНСОВИЙ ЛЗИНГ, ЯК НАЙБІЛЬШ ПРІОРИТЕТНЕ ДЖЕРЕЛО ОНОВЛЕННЯ УСТАТКУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ ЗАЛІЗНИЧНОГО КОМПЛЕКСУ

Мінка В. Ф., к. е. н., доцент (УкрДУЗТ)

Перехід України на ринкові умови господарювання, запровадження комерційних засад у діяльність підприємств, приватизація державних підприємств потребують нових підходів до формування фінансових ресурсів. Так, нині важливе місце в джерелах фінансових ресурсів належить пайовим та іншим внескам фізичних та юридичних осіб, членів трудового колективу. Водночас значно скорочуються обсяги фінансових ресурсів, які надходять від галузевих структур, обсяги бюджетних субсидій від органів державної влади. Збільшується значення прибутку, амортизаційних відрахувань та позичкових коштів у формуванні фінансових ресурсів